

Trăiască 23 August,
ziua eliberării patriei de sub jugul fascist

ALBINA

Nr. 973

Anul 69
Seria II
17 august
1966
8 pagini
25 bani

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

SĂRBĂTOARE

Mă gândesc la un anume chip de a cunoaște drumul și trăsăturile unui popor. Dacă aș fi istoric poate că aș întocmi un studiu în acest sens. E vorba de calendarul sărbătorilor.

Intr-adevăr, mi se pare că un asemenea calendar spune foarte multe. În ce privește poporul român, toate sărbătorile sale slăvesc numai dreptă și nobila-i luptă, biruințele pe care le-a dobândit în mersul către libertate, independență, bună stare, bună pace și înălțare pe culmile progresului.

Între aceste sărbători, 23 August al nostru strălucește și va străluci veșnic ca o stea de prima mărime.

După grele lupte împotriva fascismului care ne cotropise țara, după ce insurecția armată condusă de Partidul Comunist Român a răsturnat de la putere clica antonesciană, s-au revărsat peste plaiurile noastre zorii unor vremi noi. Atunci s-au deschis toate porțile către împlinirea și desăvârșirea idealurilor naționale și sociale ale poporului.

Neștearsă va rămâne gloria armatei române care, luptând alături de neînfricabilele oștiri sovietice, a adus una din cele mai mari contribuții la zdrobirea balaurului hitlerist. Și dacă astăzi ne plecăm cu duioșie asupra florilor acestui pământ, să nu uităm nici o clipă că în culoarea lor e suflet din sufletul atîtor eroi care și-au jertfit viața pentru viața și înflorirea patriei.

Drumul de atunci încoace ne-a dus din victorie în victorie. Ne-am așezat viața pe temelii solide, am construit fără răgaz, am sporit zi de zi puterea și frumusețea României, ne-am cîștigat înalta prețuire a tuturor popoarelor lumii, ne-am asigurat mersul neîntrerupt, hotărît, bine chibzuit, spre un viitor din ce în ce mai luminos. Fără un 23 August nimic din toate acestea n-ar fi fost cu puțință. Fără eliberarea din cătușele imperialismului și pornirea pe drumul larg, firesc, al istoriei naționale sub steagul revoluției socialiste, am fi rămas încă multă vreme doar cu amarul în suflet și cu zbuciumul în doină, cu revolta în pumni și cu sărăcia în tindă. Iată de ce 23 August 1944 înseamnă uriașă deschidere de orizonturi care trebuia să vină, care nu se putea să nu vină ca încununare a luptelor de veacuri purtate cu vitejie și credință pe acest pământ moștenit din străbuni și menit să fie vatra unei fericiri nu doar visate ci și împlinite aieva.

Munca noastră de azi adaugă mereu nouă și trainică vigoare patriei socialiste. Și nu e mîndrie mai mare decît aceea de a te ști părtaş la această muncă și la culsul roadelor ei.

Astfel mergem înainte, strîns uniți în jurul Partidului, cu hotărîre neabătută, cu dragoste fierbinte de viață. Astfel ne prețuim trecutul, ne trăim cu vrednicie prezentul și respirăm de pe acum aerul tare și înmiresmat al viitorului.

Citiți în pag. a 2-a

**CULTURA ÎN SATUL
ROMÂNESC CONTEMPORAN**

de Dumitru BORIGA
președintele Consiliului
Așezămintelor Culturale

„Sînt din generația lui August 23”

Cultura în satul românesc contemporan

de
Dumitru BORIGA
președintele Consiliului Așezămintelor Culturale

La sărbătoarea celor 22 de ani de la Eliberare, satul românesc își afirmă, cu hărnicie și elan patriotic, demnitatea noii sale existențe. Sub conducerea partidului, opera de continuă înflorire economică și culturală a satelor rodește în împliniri, care pot fi măsurate cu echivalentul unor realizări de secole.

De-a lungul istoriei milenare a poporului nostru, încă de la strămoșii daci, agricultura a fost una din ocupațiile principale ale populației de pe aceste meleaguri. În zăbucimile veacuri, în care s-a plămădit istoria României străbune, țărănimea a reprezentat o neostenită forță a progresului social, un uriaș și necurmat izvor în crearea bunurilor materiale și spirituale ale națiunii române.

Apăsăți de lanțurile exploatarei, țărani au iubit, au apărat și au făcut să rodească pământul patriei cu lacrimile, cu sudoarea și cu sîngele lor, primind în schimb întineric și aspru al mizeriei, nălucirile foamei și, în atîtea rînduri, gloanțele asupritorilor.

Misiunea istorică de a așeza — pe temelul luptei pentru dreptate socială — noile rînduiri ale țării a revenit eroicilor clase muncitoare și purtătorului celor mai înaintate năzuințe ale poporului: Partidului Comunist Român. În mînunchind sub steagul luptei revoluționare însușirile muncitorilor și țăranilor, ale intelectualității înaintate, partidul clasei muncitoare a înfăptuit secularele aspirații ale străbunilor și a deschis pentru totdeauna orașelor și satelor largi orizonturi către țelul luminos al împlinirii socialiste.

Pornind de la profunda înțelegere a faptului că între satul socialist — ca operă vie, creată prin munca milioane de oameni — și nivelul de cultură al țărânimii există o legătură inseparabilă, revoluția culturală se desfășoară pe dimensiuni tot mai largi în patria noastră. Ea contribuie la ridicarea nivelului politic și la lărgirea orizontului maselor, la ridicarea nivelului lor de conștiință. Acestea se realizează prin mii de instituții culturale și prin munca entuziasată a zeci de mii de activiști culturali, care le conduc, prin munca puter-

Duminică, în comuna Novaci, regiunea Oltenia

nicului detașament de intelectuali de la sate (cadre didactice, medici, ingineri agronomi etc.).

Tezaur de mari și autentice valori ale culturii și artei naționale, satul românesc întrunește din timpuri străvechi o bogată tradiție spirituală, pe temelia căreia se dezvoltă astăzi prodigios, cultura modernă. Veacuri de-a rîndul, țărănimea a fost leagănul tradițiilor și al artei minunate a poporului, creatoarea comorilor poeziei populare, a Mioriței, a doinelor și baladelor, păstrătoarea limbii și virtuților ființei naționale: hărnicia și omenia, vitejia și dirzenia.

Clasicii literaturii noastre au găsit la sate filonul de aur al creației lor, recunoscută astăzi pînă pe cele mai îndepărtate meridiane ale globului. Vechi cărturari și gânditori animați de idei generoase s-au aplecat către lumea satului nu numai cu adîncă prețuire pentru valorile autentice ale spiritului țărănesc ci și cu dorința fierbinte de a-i oferi acestuia posibilitatea cunoașterii și însușirii tuturor celorlalte valori ale științei și culturii naționale și universale.

„...Cărți, cărți pentru popor! Acolo e un suflet mare care cere lumină. Acolo stau genii ascunse, gata să zburnească... Acolo-i puterea și viitorul nostru“, suna îndemnul lui Alexandru Vlahuță, în vremea aceea fără putință de realizare.

Strădania marilor cititori ai culturii noastre naționale n-a fost zadarnică. Astăzi opera lor este citită cu mîndrie. După Eliberare s-au creat condiții prielnice pentru realizarea dezideratului lor și al maselor de oameni ai muncii.

Încă din primii ani ai noii orînduirii, s-a dezvoltat într-un ritm neobișnuit de rapid, pînă în cele mai îndepărtate cîtune, o uriașă rețea de cămine culturale, biblioteci și cinematografe, menite să asigure muncii de educație și cultură desfășurată la sate, o bază materială și un caracter cit mai viu și atractiv, punînd la îndemina tuturor, cuceririle științei și tehnicii înaintate, bunurile culturii, ale artei naționale și universale.

Fructificînd luminoase tradiții, îmbogățind tezaurul culturii și artei naționale cu valori izvorite din miezul noilor realități istorice, — noua fizionomie a satelor generează aspirații din ce în ce mai evolute la formele cele mai înalte ale creației umane, la problemele centrale, esențiale ale lumii și veacului nostru.

Astfel pe scenele marilor concursuri artistice din țară sau în turneele întreprinse în străinătate, folclorul și arta populară dezvoltă neasemuita frumusețe a spiritului românesc. În bibliotecile, în căminele culturale sau cinematografele satelor noastre, au loc cu o tot mai largă și statornică prezență, manifestări ce vin în sprijinul îndepli-

nirii sarcinilor izvorite din politica generală a partidului nostru, din documentele celui de al IX-lea Congres.

Numai într-un singur an — 1965 — cele 24 mii biblioteci cu 93 milioane de volume au fost frecventate de peste 9 milioane cititori iar cele 27 000 formații artistice de amatori au prezentat spectacole în fața a milioane de oameni ai muncii. La cele 975 000 manifestări organizate în instituțiile culturale de la sate au participat peste 92 000 000 cetățeni.

Chiar și acest limbaj arid al cifrelor ne arată amploarea fără precedent pe care a căpătat-o activitatea cultural-artistică în cei 22 ani care au trecut de la Eliberare și pînă azi.

An de an, orizontul de gîndire și acțiune al omului muncii de la sate se lărgeste și se adîncește, dîndu-i putință să participe la toate formele de activitate și să domine viața printr-o conștiință superioară, prin inteligență și cunoaștere.

Sînt realități ale epocii pe care o străbatem, cerute de mărirea eficienței actului de educație și cultură, de necesitatea de a pune în permanent acord activitatea cultural-educativă de masă cu noile condiții impuse de dezvoltarea continuă a satului socialist.

Căminul cultural, biblioteca sau cinematograful reprezintă, în viața satului contemporan, instituții de maximă utilitate socială. Activitatea lor se cere a fi permanent amplificată și îmbogățită corespunzător ritmului și frumuseții zilelor pe care le trăiesc azi milioanele de stăpîni ai ogoarelor.

Dezvoltarea vieții materiale și culturale a țărânimii, apropierea condițiilor de muncă și de trai de la sat de cele de la oraș, impun o bogată activitate politică și cultural-educativă de masă, necesară ridicării continue a conștiinței socialiste a țărânimii, pe măsura marilor îndatoriri ce revin acesteia în opera de înflorire a patriei.

Reflectîndu-se nemijlocit în transformările revoluționare din viața economico-socială, devenind factor important de sporire a producției de bunuri materiale, cultura maselor largi ale țărânimii constituie o necesitate de ordin social, care solicită contribuția activă a tuturor cadrelor de intelectuali de la sate. Slujirea cu devotament a felurilor programului partidului prîvind consolidarea și dezvoltarea politică, economică și culturală a satului socialist, cere tuturor pasiune și pricepere pentru ca milioanele de săteni să se ridice, prin înfăptuire și aspirații, către înalta înțelegere a legilor dezvoltării societății, ale progresului social, valorificînd bogatele energii creatoare ale poporului care-și făurește azi în mod conștient propria istorie.

Slăvită fie ziua

de Victor EFTIMIU

Slăvită-n veci să fie ziua-n care
Popoarele își scutură jugul
Și cînd s-a revărsat din plin, belșugul,
Subt cer vremelnice prins de-ntunecare.

Ne aștepta prăpastia și rugul,
Dar a sunat semnalul de plecare...
La munca lui se-ntoarse fiecare
Și-n locul tunului vorbit-a plugul.

La douăzeci și trei din August, iată
Că se trezește țara sugrumată
Și omul, fruntea nu și-o mai ascunde.

În locul svasticelor asatine
Se nălță pur, în slăvile senine,
Stîndardul păcii vaste și fecunde.

De mult s-a dus

de Al. ANDRIȘOIU

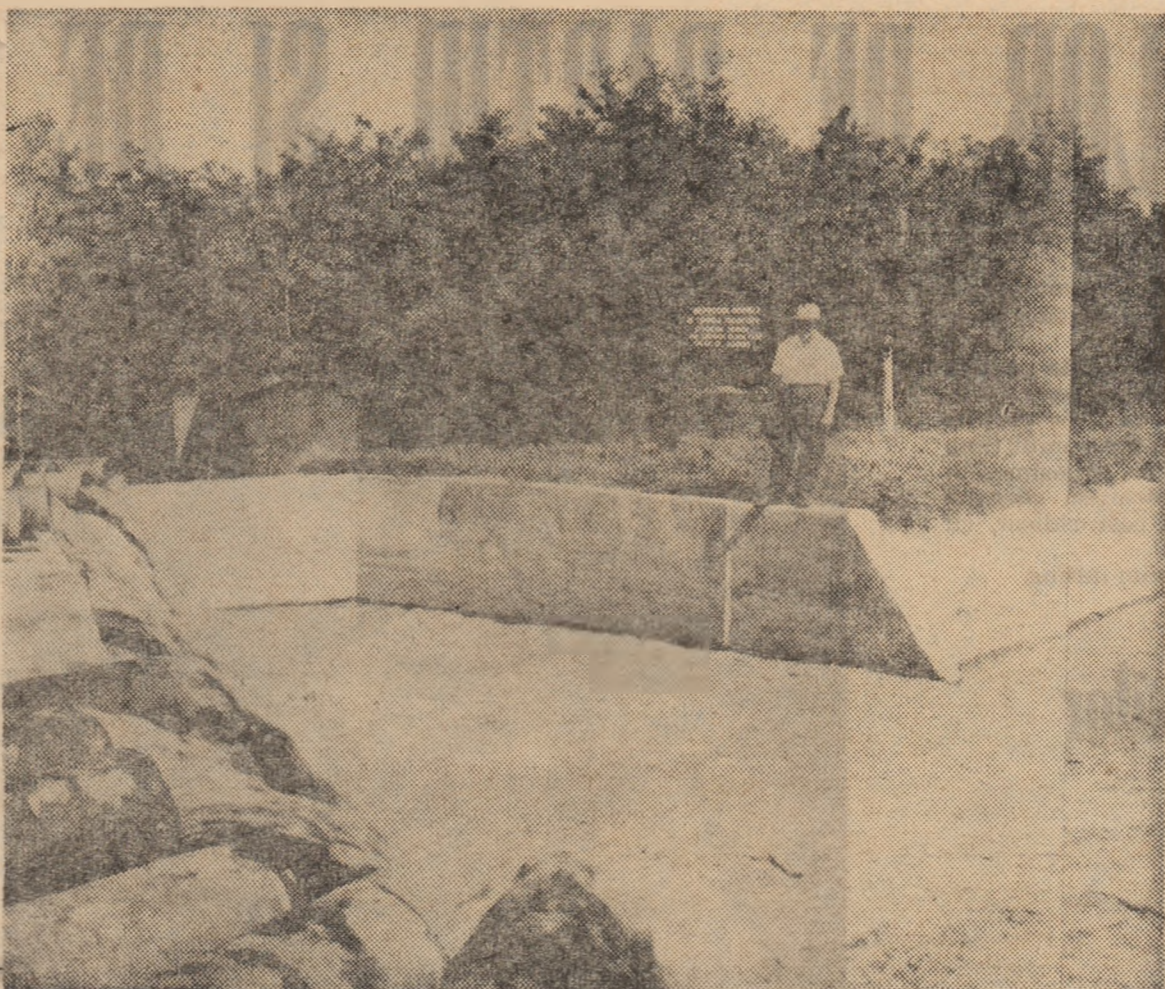
De mult s-a dus pămîntul tăiat ca în felii
de piine împărțită întimplător pe-un munte.
Vibrăm peste cîmpia întregii Români
cu aripi albe-n umeri și stea de preț pe frunte.

Și cit de depărtate sînt grijile mărunte!
Cuvîntul nostru sună plinar prin măreții, —
de la un leagăn liber la pletele cărunte,
Prin frumuseți și spații, prin vîrste și-armonii.

Geografia nouă (cea veche fu ea vinul!)
a logodit baladic pămîntul cu seninul
Încît ne e părinte adeseori feciorul.

Ne zbate în lumină această avuție
prin flacăra științei care a fost să fie
cu dorul, cu poporul întreg și viitorul.

Stația de pompare a sistemului de hidroameliorație Drăgănești-Olt, regiunea Argeș. Această stație irigă peste 2 000 ha cu orez și culturi de porumb, floarea-soarelui de pe valea Oltului

ADEVĂRATE EDIFICII COMERCIALE

Îngrămădite în câteva rafturi pinzeturile, la un loc cu nasturii, panglicile și lumânările, erau puținele mărfuri care stăteau la dispoziția cumpărătorilor. Mai erau câteva sticle de lampă, zahăr cubic care se vindea patru bucăți la leu și bomboane mărunte. Lipsa mijloacelor de transport către orașe îi obliga pe săteni să cumpere de la aceste prăvălii, unde prețurile erau fixate după bunul plac al proprietarului.

Acestea erau dughenele sătești de altădată.

Astăzi, aprovizionarea populației cu un volum sporit de mărfuri, desfacerea lor în mod organizat, sînt realizări de seamă ale comerțului socialist, în viața satelor. În raionul Pitești, s-a reușit, prin unitățile comerțului de stat, prin magazinele și chioșcurile Centrocopului, să se asigure desfacerea unei însemnate cantități de mărfuri agro-alimentare și textile.

Mărfurile desfăcute aici nu se deosebesc cu nimic de cele de la oraș, din punct de vedere al calității și sortimentelor. Anul trecut în raionul Pitești s-au vîndut prin cooperativele de consum mărfuri în valoare de 102 000 000 lei. Cel mai mare volum de mărfuri vîndute au înregistrat cooperativele: Dărmănești, Dedulești, Călinești, Vața-Vedea și altele.

Desfacerea a fost și este posibilă, datorită condițiilor create în anii puterii populare. Un volum atât de important de produse de bună calitate, cu viteză de circulație destul de mare în satele raionului, nu ar fi fost posibil fără asigurarea unor spații corespunzătoare de depozitare și desfacere. Astfel în sate s-au ridicat adevărate edificii comerciale, cu vitrine pentru expus produsele, cu firme și iluminare de neon, cum sînt cele de la Vedea (cu etaj), Călinești, Albota, Dedulești, Dărmănești, Bradu, Marișani, Căteasca și altele.

Valoarea unui asemenea magazin universal sătesc, cu mărfurile desfăcute prin el, întrece cu mult valoarea tuturor băcăniilor existente în cuprinsul raionului din anii 1938—48.

Azi cumpărătorul își procură cu încredere mărfurile de care are nevoie, de bună calitate și cu preț stabil. Articolele de menaj, bicicletele, aparatele de radio, încălțămîntea de tot felul, confecțiile bărbătești și de damă se găsesc în cele mai îndepărtate magazine sau sucursale sătești. Aprovizionarea acestor magazine mixte este asigurată de mijloacele bazelor uniunilor, în termen și după graficul stabilit.

Gheorghe CRUCEANĂ
economist — Pitești

ÎN ISTRIA DE AZI

Istria este un nume de rezonanță al cărui ecou celebru străbate spații și milenii. Străvechea cetate, pomenită în mai toate istoriile antice, a devenit astăzi un punct de atracție deopotrivă pentru cercetătorii arheologi și pentru turiștii amatori de ineditul cultural al drumețiilor.

Întimplarea, ca s-o numim așa, a vrut însă ca în vecinătatea ruinelor histriene să se nască o localitate rurală. La început, căutătorii de pămînturi libere pentru munca fără exploatare, acei pribegi pe care ne-am obișnuit să-i numim coloniști, cu botezat vatra noului lor cămin CARASUF, iar în anii din urmă satul a împrumutat numele prețioasei vecinătăți. Și bătrînii istrieni afirmă că aici trăiesc de cel puțin două sute de ani într-o armonioasă înțelegere, români proveniți din toate regiunile României, bulgari și tătari.

Satul, organizat astăzi într-o milionară cooperativă de producție, își crește an de an, după cum spun chiar oamenii deprinși cu vocabularul modern, „puterea economică”. Asta înseamnă un trai mai bun, iar de aici și preocupări pentru transformarea locului de viață colectivă și personală. Posibilitățile crescînde ale cooperativele agricole din Istria au dus la înălțarea unor noi edificii social-culturale — cămin, școală, dispensar — și la permanentizarea eforturilor de salubritate a comunei.

În urmă cu 25 de ani situația era cu totul alta. Malaria, tuberculoza, tifosul, luesul, pelagra pustiau comuna. La o sută de copii nou născuți mureau obișnuit 30, iar jumătate din numărul celor rămași în viață se chinuiau atinși de rahitism. Pînă în 1933, Istria nu era deservită de nici un cadru sanitar. Cel mai apropiat medic — singurul pe o rază de 20 de sate — era la 25 de km depărtare. De salvări nici pomeneală și medicamentele costau o avere. Bătrîna și energica moașă Tudor Lucreția povestește cu durere cum îi mureau în căruță gravidele pe care nu le putea asista acasă și încerca să le salveze transportîndu-le la spital.

Revirimentul sanitar al Istriei a început o dată cu transformările politico-sociale din toată țara. Prima măsură, ca peste tot în regiunile de baltă ale României, a constat în declanșarea luptei împotriva malariei. Rezultatele au fost spectaculoase și sînt consemnate cu grijă în arhiva sfatului popular comunal: 1945 — 300 cazuri de malarie, 1948 — 33 îmbolnăviri, 1949 — 21, 1950 — 10, 1951 — 1 caz. Cei născuți în ultimii 15 ani cunosc boala numai din auzite.

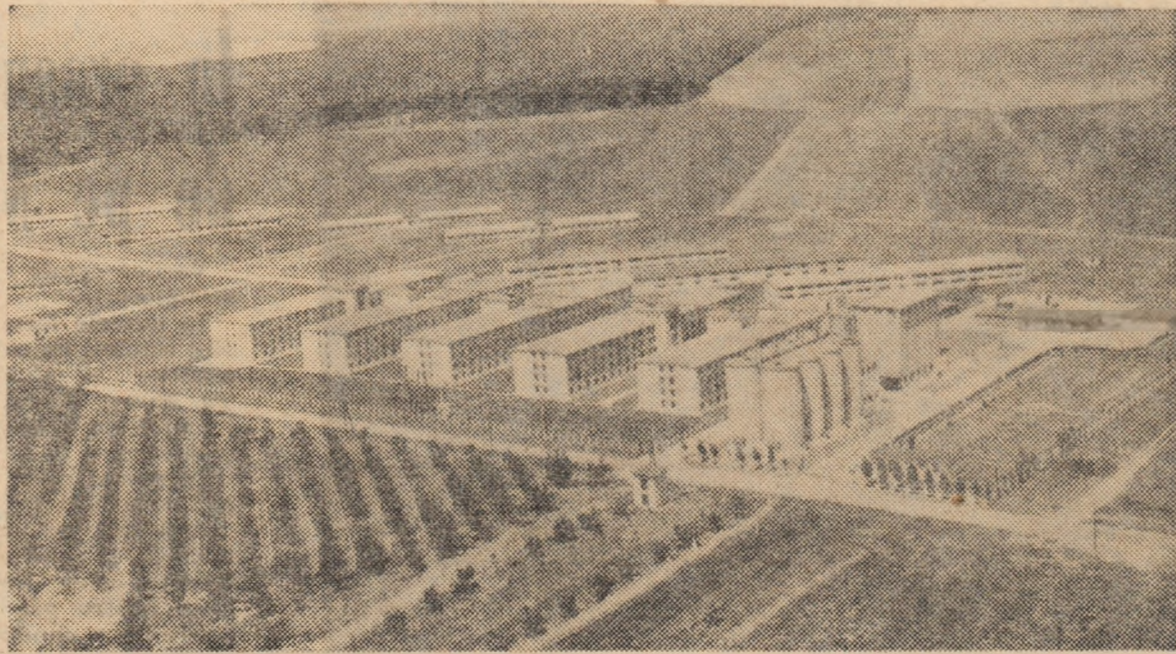
Din 1948, asistența medicală se îmbunătățește, prin înființarea unei circumscripții sanitare, la Săcele, comună din vecinătatea Istriei. Medicul noului dispensar vizitează săptămînal satul, iar lupta împotriva bolilor de masă a căpătat un caracter organizat. În 1952 moașă Lucreția Tudor și-a văzut realizat visul: înființarea unei case de nașteri, dotată cu instrumentar și medicamente. Asistența

mamei și a copilului devine problema nr. 1 a cadrelor sanitare. Și anul 1962 marchează un punct culminant în evoluția asistenței medicale din comună. La Istria ia ființă un dispensar, devenind sediul unei noi circumscripții sanitare rurale. Pentru prima dată istrienii au cu adevărat medicul lor. În plus numărul lucrătorilor sanitari crește prin numirea în circă a unei sore de pediatrie.

Diferența datelor dintre momentele 1948, 1962 și prezent este edificatoare, reflectînd eficiența muncii medicale desfășurată în comună. În 1948 mureau încă 19 copii la sută de nou născuți, tuberculoza măcina 66 de piepturi, luesul atingea 50 de persoane, pelagra ducea la groapă 20 de oameni. În 1962 mortalitatea infantilă s-a redus la 6 la sută, iar din 1965 se menține la 0. Pelagra a dispărut din registrele dispensarului. Numărul bolnavilor de lues a scăzut la 6 și respectiv la 1, iar în evidență nu se mai ia nici un caz nou de boală. Nașterile neasistate sau la domiciliu au devenit povești ale trecutului. Indicele de morbiditate al copiilor, grație vitaminizării intensive, se reduce permanent. Autosanitarele stației de salvare raionale răspund prompt solicitărilor în cazurile acute. Iar aviația utilitară a devenit o prezență obișnuită.

Acestea sînt cîteva fapte care ilustrează în modul cel mai grăitor schimbările petrecute în acest colț de țară, în anii puterii populare.

Dr. Boris DUNĂREANU

Combinatul avicol Crevedia, regiunea București

„Tot mereu să fim fruntași”

Avem oameni minunați în comuna noastră. Prin muncă patriotică și contribuție voluntară s-au făcut numeroase lucrări care au schimbat fața comunei, dîndu-i un aspect civilizat, demn de anii pe care îi parcurge România socialistă.

Nu demult, asistînd la un spectacol prezentat de brigada artistică de agitație, am împărtășit cu ceilalți spectatori bucuria de a auzi vorbindu-se despre realizările noastre. În timp ce se deapănă spectacolul, revăd cu ochii minții înfăptuirile gospodărești.

„Oricine poate să vadă
C-am făcut frumoasă stradă”.

De o parte și de cealaltă a străzii sînt trotuare ca la oraș. Ele se întind pe o lungime de 3 200 m.

„Noi, cu fete și ficiori
În trei parcuri pus-am flori”.

Nu este vorba numai de plantarea florilor ci chiar de construirea parcurilor. Unul dintre acestea, cel mai frumos, cu loc special amenajat pentru horă, s-a făcut chiar peste drum de căminul cultural.

Și pentru că brigada a amintit de „fete și ficiori” vreau să arăt că prin munca depusă de uteciști s-au realizat economii în valoare de 400 000 lei, cifră ce reprezintă aproape un sfert din totalul economiilor obținute prin muncă voluntară.

„Mai în sus de la cămin
Ne-am zidit și magazin,
Magazin și școală nouă
Le făcurăm pe-amîndouă”.

Pînă în 1960 se construiseră dispensarul și 8 săli de clasă, în 1961 — căminul cultural, școală cu etaj și s-a terminat electrificarea comunei, iar în 1963 s-a inaugurat un modern magazin universal.

Pînă acum, Iza cea zburdalnică ce inunda terenul agricol a fost îndiguită pe 500 m. dar acest dig se va mai lungi cu încă 300 m.

Ca o recunoaștere a muncii depuse, comuna noastră s-a situat anul trecut pe locul întii pe regiune în întrecerea pentru înfrumusețarea satelor. Iar dorința noastră este — așa cum spune brigada artistică:

„Tot mereu să fim fruntași
Rînduiți ca la oraș”.

Ion VLAD
președintele sfatului popular
al comunei Săliște, raionul Vișeu

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT

Vineri, 12 august a.c., tovarășii Nicolae Ceaușescu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Janos Fazekas, Mihai Gere și Virgil Trofin au sosit în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară pentru a analiza împreună cu organele și organizațiile locale de partid și de stat modul cum sînt îndeplinite sarcinile trasate de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, pentru a se sfătui cu oamenii muncii din întreprinderile, instituțiile și satele regiunii în vederea găsirii celor mai bune căi de realizare a obiectivelor prevăzute pentru această regiune în planul cincinal.

Inalții oaspeți au fost întâmpinați la Botorca, localitate înscrisă în istoria construcției socialiste cu aproape 20 de ani în urmă, cînd tinerețurile, urmînd îndemnul partidului, a dat viață magistralei de gaz metan Agnita-Botorca.

Tovarășul Nicolae Vereș, prim-secretar al comitetului regional de partid urează bun venit oaspeților în numele tuturor oamenilor muncii români, maghiari și germani din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. Bătrînul Vasile Coțop și tinere fete din Căpîlna cea vestită pentru frumusețile ei folclorice, oferă oaspeților, pe ștergare, pîine din grîul nou. Alte fete, în pitorești costume române, maghiare și germane, oferă în ploști vin de Tîrnave.

În uralele care nu mai conțin tovarășul Nicolae Ceaușescu se adresează celor de față: „Vă mulțumim pentru cuvintele rostite la adresa partidului, pentru manifestarea calduroasă prielivită de sosirea noastră în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, la Botorca, unde în 1947 a început acțiunea muncii voluntare, semnal al trecerii la construcția unei vieți noi în patria noastră. De atunci sînt aproape 20 de ani. Am realizat multe. Brigadierii de la Agnita-Botorca sînt astăzi oameni în vîrstă, unii dintre ei au copii care lucrează pe noi șantiere. Ei au devenit buni meseriași în diferite domenii de activitate, unii sînt ingineri, profesori sau doctori și, împreună cu toți oamenii muncii, contribuie la făurirea vieții luminoase pentru întregul nostru popor. Permiteți-mi să vă transmit un salut calduros din partea Comitetului nostru Central și să vă spun — după cum se obișnuiește la noi — bine v-am găsit...”

Printre chimiștii din Tîrnăveni

În curînd valea se deschide larg, la orizont profilîndu-se silueta unor coșuri fumegînde. Ele vestesc de departe orașul Tîrnăveni, veche așezare medievală, devenită astăzi o puternică cetate a chimiei. Încă de la intrarea în oraș, primirea caldă, entuziastă, făcută de zecile de mii de locuitori marchează drumul pînă la Combinatul chimic. Aici conducătorii de partid și de stat sînt întâmpinați de tov. Constantin Scarlat, ministrul industriei chimice, de cadrele de conducere ale combinatului și de un mare număr de muncitori, tehnicieni și ingineri.

Ceea ce se realiza în 1938 într-un an întreg, astăzi se realizează într-o lună. Aceasta înseamnă că în anul 1966 se va produce tot atît cît se producea în 12 ani în trecut.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu se interesează de felul cum sînt folosite spațiul și utilajele exis-

tente pentru mărirea producției și cum vor fi gospodărite spațiile actuale la amplasarea viitoarelor instalații.

Se vizitează combinatul. Din discuțiile purtate cu specialiștii combinatului reiese că acest proces tehnologic, ce impresionează prin proporțiile și complexitatea sa, va suferi nu peste mult timp corective importante. Chimiștii au experimentat cu rezultate promițătoare înlocuirea cocsului special, produs cu un preț de cost ridicat, cu gazul metan.

La încheierea vizitei a avut loc un miting.

În mijlocul țărănilor cooperatori din Cucerdea

La sediul cooperativei agricole de producție, tov. Iosif Mașca, președintele cooperativei, prezintă cîteva din realizările obținute de țărăni cooperatori. Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Emil Bodnaraș se interesează de producția de grîu obținută în acest an, de pregătirile pentru recoltarea porumbului care se anunță a da rod bogat, de valoarea zilei-muncă și modul cum sînt obținute și repartizate veniturile bănești ale cooperativei.

După vizitarea cooperativei, pe izlazul din marginea satului are loc apoi o întîlnire a conducătorilor de partid și de stat cu locuitorii comunei Cucerdea. Președintele cooperativei a rostit un cuvînt de bun sosit. El informează că producția cerealică a crescut an de an și s-a dezvoltat continuu sectorul zootehnic. Sporirea producției agricole, valorificarea unei cantități din ce în ce mai însemnate prin contractări au creat condiții pentru creșterea averii obștești, care în anul 1965—1966 a ajuns la 7 000 000 lei, și a veniturilor cooperativelor. Numai în ultimii 6 ani s-au construit 186 case noi, un număr însemnat de cooperatori și-au cumpărat aparate de radio, televizoare, mobilă, trăind o viață din ce în ce mai bună.

În cuvîntul său, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că rezultatele bune obținute într-un timp scurt de cooperativă se datoresc muncii cooperativelor, faptului că, urmînd îndemnul partidului, ei s-au unit într-o cooperativă puternică. Agricultură noastră are însă posibilități mult mai mari — a spus vorbitorul. Desigur, recolta de 1 700 kg de grîu la hectar obținută de cooperativa dv. acum un an e bună. Anul acesta se pare că ea va fi ceva mai mare, dar puteți și trebuie să obțineți recolte mai mari. Noi trebuie să mergem spre producții mai mari la grîu, porumb și celelalte culturi. Ați prevăzut anul acesta să obțineți 1 400 litri lapte de fiecare vacă. Aceasta nu este puțin, dar nu este nici mult. Trebuie să vă gîndiți la 2 500 litri și chiar la 3 000. În felul acesta, veți putea într-adevăr să realizați venituri mai mari. Aveți 1 013 bovine, dintre care numai 300 vaci, oile sînt puține față de pășunile pe care le aveți. Noi considerăm că în întreaga țară, nu numai la dv., avem încă foarte multe de făcut pentru a ajunge la o producție agricolă avansată, care să asigure de regulă 2 000—2 500 kg grîu la ha, 2 500—3 000 kg

Vizita conducătorilor de partid și de stat

porumb la ha, pentru a dezvolta creșterea animalelor, și mai cu seamă pentru a obține producții mari de lapte, carne, lînă.

La termocentrala de la Luduș

Cu cîțiva ani în urmă, aceste localități erau aproape necunoscute pe harta economică a țării. Din 1961 incoace numele lor a devenit simbolul luminii, energiei, forței. La îndemnul partidului, constructorii au înălțat la Luduș — Iernut una din cele mai puternice unități energetice din țară.

Conducătorii de partid și de stat vizitează marea termocentrală, se interesează de stadiul lucrărilor de montaj aflate în curs și de posibilitățile dării în funcțiune la termen a noilor obiective, discută cu specialiștii, cu muncitorii energeticieni și montorii despre condițiile de muncă, despre posibilitățile de ridicare a calificării și specializării.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, după ce s-a referit la importanța economică a acestui mare obiectiv al planului șesenal, a subliniat că această termocentrală, construită de specialiștii români cu contribuția specialiștilor sovietici și cehoslovaci și înzestrată cu utilaj sovietic și cehoslovac, este o dovadă a posibilităților pe care le au țările socialiste ca, muncind bine, cooperînd bine în producție, realizînd instalații tehnice de înaltă calitate, să asigure dezvoltarea fiecărei țări socialiste în parte și prin aceasta să contribuie la întărirea puternicului sistem mondial socialist.

În încheiere secretarul general al C.C. al P.C.R. a subliniat importanța pe care o are îndeplinirea angajamentelor luate de constructorii și montorii de la Luduș: darea în exploatare cu 130 de zile mai devreme a grupului de 100 de megawați și cu 90 de zile înainte de termen a unui nou grup energetic de 200 megawați.

În aclamațiile mulțimii, conducătorii de partid și de stat se îndreaptă apoi spre Tirgu Mureș.

În orașul de pe Mureș

Vechea cetate de pe Mureș este înveșmîntată sîrbătorește.

În numele locuitorilor orașului, înalții oaspeți sînt salutați cu căldură de tov. Vasile Rus, prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Tg. Mureș. Pe tot traseul, au loc manifestări de bucurie, de dragoste și atașament față de partid și guvern.

În marea piață a orașului, peste 30 000 de locuitori aclamă sosirea oaspeților.

Aici are loc un entuziast miting. Deschizînd mitingul și salutînd pe oaspeți, tovarășul Nicolae Vereș a spus: Prezența dumneavoastră în mijlocul nostru are pentru noi semnificația grijii deosebite a conducerii de partid și de stat față de propășirea întregii țări, a tuturor regiunilor patriei, între care și regiunea noastră. Pășiiți, dragi oaspeți, pe meleagurile acestei regiuni a Republicii Socialiste România, unde ființa poporului nostru este pomenită în pravila de piatră. Oamenii acestor locuri i-au găzduit pe Petru

Rareș și pe Co...
ca domn pe Mi...
lui Avram Ianc...
Aici au trăit...
geniul poporulu...
— Petru Maior...
elaborat lucrări...
Bolyai. Pașii la...
Mureșului în d...
poet din Moldov...
idealului de...
nii noastre...
clasă duse...
București.

În continuare...
rile petrecute...
socialiste, perspec...
cincinal.

Oaspeții au m...
chină, mastru...
șăminte azotoa...
Ludovic Csögs...
farmaceutice din...

În ovațiile ce...
rășul Nicolae C...

Voi începe pr...
locuitorilor ora...
duros și frățesc...
al Partidului Co...
publicii Socialis...
Tg. Mureș, în...
ghiară, dorim...
partid, de stat...
asupra măsurilo...
nuare în vedere...
țivelor trasate d...
lui și în cadrul...
menilor muncii...
Maghiară.

În orașul de...
cialismului mu...
care în 1938—39...
astăzi printre...
100 000 de locu...
întîmplătoare...
nomiei, industr...
Tg. Mureș. Ora...
universitare imp...
astfel condiții...
floritor al Româ...

În Tg. Mureș...
preună, români...
ționalități. Mun...
de diferite nați...
făptuirilor din...
Această muncă...
adînci în trecut...
români și mag...
luptat împreună...
Ștefan cel Mare...
că Tg. Mureș, în...
pe aceste melea...
maghiari impo...
nobilimii. Într-o...
națională și soc...
români și mag...
reușit nu o dată...

Eliberarea de...
pentru totdeauna...
Pentru poporul...
români, maghia...
nalitățile s-a de...
ției socialiste ca...
egalitate în drept...
indiferent de na...
niniștă a partid...
unității de nezd...
mâniei socialis...
Mină în mină...
socialistă pe cul...
gresului...

Aș dori, tovară...

Bun sosit la Gheorghieni!

ÎN REGIUNEA MUREȘ - AUTONOMĂ MAGHIARĂ

O dată să obținem în munca dv. închinată construcției socialismului, bunăstării poporului, înălțării continue a patriei noastre socialiste spre culmile civilizației și progresului, noi și noi succese. Să crească și să se întărească unitatea oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, în jurul partidului și guvernului Republicii noastre socialiste!

Vă doresc tuturor multă fericire!

Cuvântarea a fost subliniată în repetate rânduri cu îndelungi aplauze.

Corul reunit al ansamblurilor artistice din Tg. Mureș, la care se adaugă întreaga mulțime a celor prezenți, face să răsună în piață cântecul „Te cînt partid”, emoționantă mărturie a dragostei și recunoștinței lor față de Partidul Comunist Român, față de conducerea lui încercată.

Orașul Tg. Mureș are multisekulare tradiții culturale, parte integrantă a vieții spirituale a poporului nostru, tradiții care cunosc în anii construcției socialiste o puternică înflorire. El este un înfloritor centru universitar, un important centru cultural-artistice.

Între principalele lăcașuri de cultură ale orașului, la loc de cinste se află biblioteca documentară Teleki. Această instituție, întemeiată la începutul veacului trecut, și-a câștigat un renume mondial datorită celor 40.000 de volume care cuprind opere științifice reprezentative pentru secolele XV, XVI și XVII, ediții rare și un mare număr de incunabile.

La încheierea vizitei, conducătorii de partid și de stat au scris în cartea de onoare a bibliotecii: „Cu deosebit interes am vizitat Biblioteca Teleki, vechi lăcaș de cultură care adăpostește un adevărat tezaur al științei acumulate în decursul veacurilor, opere de inestimabilă valoare, mărturie ale dezvoltării culturii pe aceste meleaguri ale patriei noastre și universale.

Aprecăm grija deosebită cu care sînt păstrate aceste comori ale culturii noastre și felicităm colectivul care lucrează aici pentru strădaniile sale meritorii”.

În continuare, conducătorii de partid și de stat au vizitat fabrica de mobilă „23 August”.

Următorul popas conducătorii de partid și de stat îl fac la Palatul culturii din Tg. Mureș, remarcabil edificiu arhitectonic, a cărui fațadă este ornată cu prețioase statui, basoreliefuluri și mozaicuri.

Într-una din sălile palatului, oaspeților le este prezentată o expoziție privind sistematizarea orașului.

Într-un vast decor natural, pe scena Teatrului de vară de pe platoul Cornești, vineri seara a avut loc un spectacol de gală. În sunetul fluierelor, sub lumina focurilor de tabără, zeci de călăreți îmbrăcați în pitorești costume populare coboară de pe dealuri salutînd pe înalții oaspeți. Fetele de la Căpîlna și bătrînii din Monor, dansatorii din Miercurea Ciuc și Batoș, soliști vocali și instrumentiști, înfrății în joc și cîntec la fel ca și în muncă, ilustrează frumusețea și vitalitatea unei arte milenare.

Umăr la umăr, în strînsă frăție

În cea de-a doua zi a vizitei pe care o întreprind în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Janos Fazekas, Mihai Gere, Virgil Trofin au sosit sîmbătă dimineața la Gheorghieni, însoțiți de tovarășii Nicolae Vereș, prim-secretar al comitetului regional de partid, Braniș Ladislau, președintele sfatului popular regional, și de alți conducători ai organelor locale de partid și de stat.

Zorii acestei zile de sîrbătoare au găsit pe oamenii locurilor de aici, săteni din Tulgheș, Remetea, Ditrău, Lăzarea, ca și pe cei din Joseni, Borzont sau Ciumani, în drum spre Gheorghieni. Albul de nea al portului românesc cu alege cusături negre, cum se obișnuiește la munte, se îngemănează cu roșul sau verdele aprins al costumului popular al oamenilor muncii de naționalitate maghiară. Cu toții au ținut să fie împreună la această sîrbătoare, după cum înfrății muncesc și trăiesc laolaltă, fiecare cu obiceiul, cu graiul său. Astăzi îi stăpînesc aceleași gânduri și simțăminte cărora le dau glas în limba română sau limba maghiară: „Trăiască patria noastră scumpă — România socialistă”, „Trăiască partidul nostru comunist”. Simțăminte izvorîte din adîncul inimii, a căror dogoară se simte din plin atunci cînd în mijlocul lor sosesc conducătorii partidului și statului.

Aceiași primire entuziastă în Piața Libertății, unde are loc un miting.

Întîlnire cu studenții

Ne aflăm pe locuri cîntate în doine și balade, în legende străvechi. Ne îndreptăm spre locul de unde țișnesc, ca doi frați buni, Mureșul și Oltul, iar dincolo de această cumpănă a apelor, de pe culmea Pietrei Singurice, se zărește Ceahlăul în toată măreția sa.

Pe aceste meleaguri de o rară frumusețe, în apropierea Izvorului Mureșului, sute de studenți din întreaga țară își petrec vacanța. Zvon de cîtece vestește din depărtare prezența taberei lor. În drum spre Miercurea Ciuc, conducătorii de partid și de stat se opresc pentru cîteva clipe aici. În întîmpinarea lor au ieșit Costin Nădejde, adjunct al ministrului învățămîntului, și Mircea Angelescu, secretar al C.C. al U.T.C., președintele U.A.S.R., sute de studenți. Entuziasmul tineresc pe care-l prilejuiește vizita oaspeților culminează cu „Gaudeamus igitur”. Conducătorii de partid și de stat vizitează tabăra, se interesează îndeaproape de condițiile create, de felul cum își petrec timpul și își reîmprospătează forțele studenții aflați aici. În fața carului de onoare, oaspeții sînt salutați de Alexandru Ignat, secretar al U.A.S.R., directorul taberei. Studenții Elisabeta Gheorghiu de la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași și Kikely Pall de la I.M.F. Tg. Mureș, exprimă în cuvinte emoționante bucuria tinerilor de a avea în mijlocul lor pe conducătorii de partid și de stat.

Primit cu mare însuflețire, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. După ce a subliniat justețea felului în care este organizată activitatea în tabără prin imbinarea odihnei cu schimbul de experiență, privind studiul universitar și activitatea asociațiilor studențești în diferite centre universitare, vorbitorul s-a referit la sarcinile puse de Congresul al IX-lea al P.C.R. în fața tineretului.

În continuare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: „Aici sînteți studenți și activiști ai U.T.C. din toate centrele universitare din țară, români, maghiari, germani și de alte naționalități. Aceasta este o dovadă a condițiilor și realităților noi din România socialistă, a egalității depline în drepturi între toți cetățenii patriei noastre. Este datoria tineretului, îndeosebi a tineretului universitar, a intelectualilor de mîine, de a aplica în practică politica partidului nostru de întărire a unității și frăției între oamenii muncii, indiferent de naționalitate, pentru că numai înfrății, muncind cot la cot, sub conducerea partidului, vom reuși să obținem succese și mai mari în construcția socialismului, în înflorirea patriei”.

Întîlnirea conducătorilor de partid și de stat cu activul de partid din regiune

În încheierea vizitei în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, conducătorii de partid și de stat s-au întîlnit cu activul de partid și au participat la o masă tovarășească oferită cu acest prilej.

Luînd cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus:

Realizările din regiunea dv. sînt o parte a ma-

rilor înfăptuiri obținute de poporul român constructor al socialismului, sînt rezultatul politicii marxist-leniniste a partidului nostru, de industrializare socialistă a țării, de cooperativizare a agriculturii și de organizare a ei pe baza științei înaintate, de dezvoltare a științei și culturii.

În regiunea Mureș-Autonomă Maghiară trăiesc și muncesc de veacuri împreună români, maghiari, germani și alte naționalități. Împreună, ei au făurit toate bunurile materiale și culturale care există pe aceste meleaguri. Împreună, ei au luptat împotriva exploatorilor și asupritorilor comuni, pentru o viață liberă și fericită. Istoria țării noastre este plină de exemple ale luptei comune a maselor muncitoare din această parte a țării.

Din această regiune s-a ridicat Gheorghe Doja, conducătorul marii răscoale țărănești din 1514 îndreptată împotriva feudalismului, la care au participat țărani maghiari și țărani români. Engels scria că Doja „proclama republica, desființarea nobilimii, suveranitatea poporului”.

Între populația de pe aceste meleaguri și cea din Moldova și Muntenia au existat permanente legături; au avut loc acțiuni comune de luptă împotriva asupritorilor. Un contingent însemnat de secui a luptat la Vaslui, în bătălia din 1475, sub steagul lui Ștefan cel Mare. Petru Rareș, domnitorul Moldovei, a venit în ajutorul populației din Tg. Mureș, luînd sub protecția sa orașul.

Este deosebit de important aportul maselor populare, al cărturarilor din această parte a țării la revoluția din 1848. Fruntașii revoluționari de aici, în rîndurile cărora se aflau Avram Iancu și alții, au militat pentru egalitate în drepturi civile și politice, pentru respectarea intereselor diferitelor naționalități din Transilvania. Spiritele cele mai înaintate au susținut unirea în revoluție a forțelor române și maghiare.

În încheiere, secretarul general al C.C. al P.C.R. a urât încă o dată tuturor celor prezenți la această întîlnire, tuturor comunistilor și oamenilor muncii din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară — români, maghiari, germani și de alte naționalități — noi și noi succese în munca lor înfrățită închinată construcției socialismului, făuririi bunăstării poporului, ridicării României pe noi culmi de civilizație și progres și a toastat pentru activul de partid și de stat, pentru comitetul regional de partid și sfatul popular regional, pentru înflorirea patriei socialiste, pentru Partidul Comunist Român.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost subliniată în repetate rânduri de aplauzele puternice ale celor prezenți.

Noaptea tîrziu, în Piața gării, mii și mii de oameni așteaptă să-și ia rămas bun de la oaspeții dragi. Mii de glasuri aclamă, ovaționează: „Drum bun, iubiți tovarășii!”. „Mai veniți pe la noi!”. „La revedere!”.

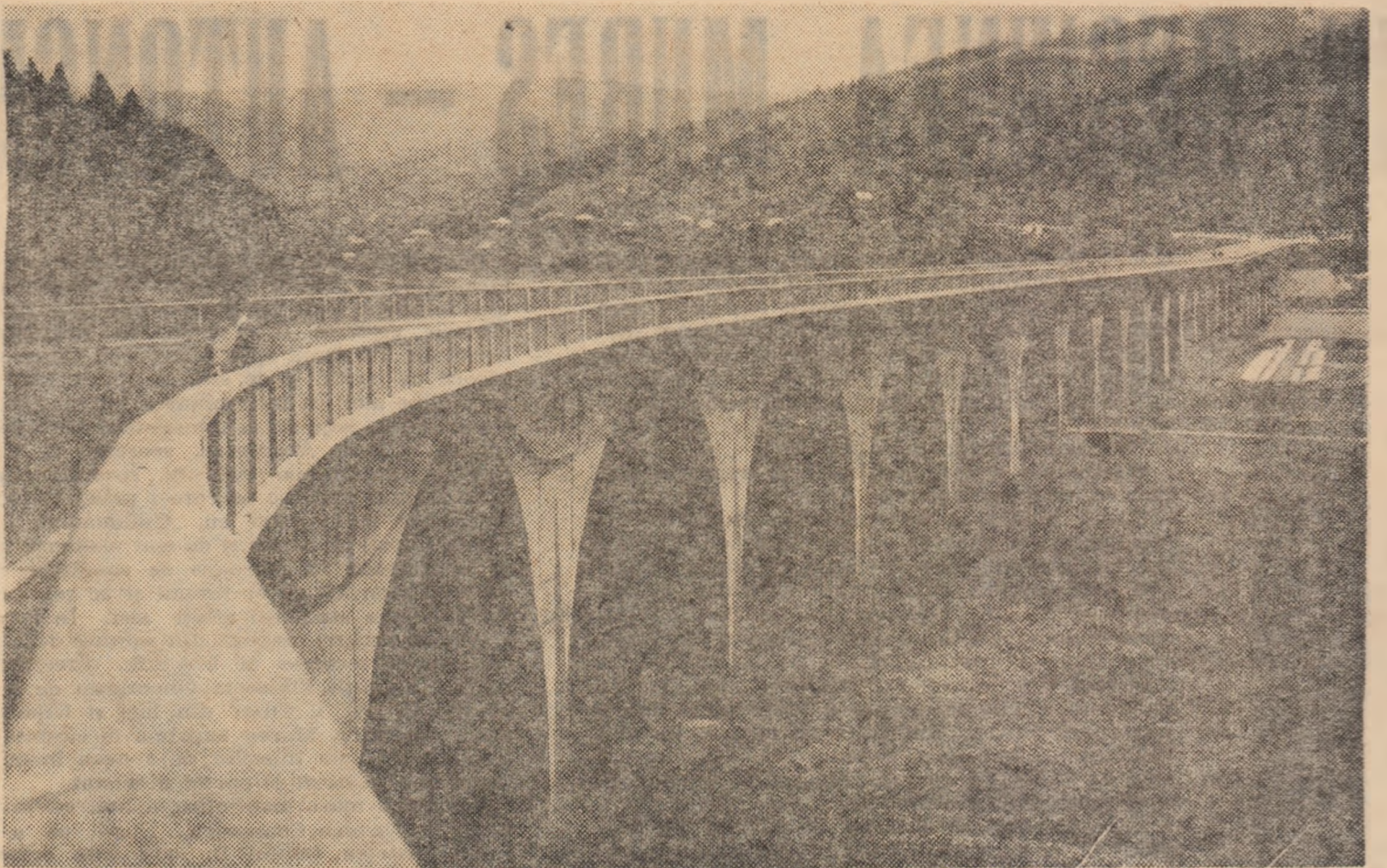
Manifestația plină de însuflețire a exprimat încă o dată dragostea nețărmurită a locuitorilor regiunii Mureș-Autonomă Maghiară față de Partidul Comunist Român, față de Comitetul său Central, încrederea lor neclintită în politica partidului care a descălușat și a unit într-un unic șuvoi energiile întregului nostru popor, călăuzindu-l spre noi și noi biruinți în opera de înălțare a României socialiste pe noi culmi de progres și civilizație.

La Combinatul de îngrășăminte azotoase

HARTA ROMÂNIEI — AZI ȘI MIINE

Viaduct la Bicz

Aș dori să însemn pe hirtie câteva gânduri despre harta actuală și cea viitoare a României. Numai că harta României de azi este în permanență schimbare și ceea ce am însemnat ieri pe ea, mine va fi altceva. Și va trebui mereu să facem alte adaugiri. Există totuși ceva permanent în harta României de azi și de mine. Sînt, cum se spune în geografie, coordonatele ei: matematice sau geografice (longitudinea, latitudinea). A defini așezarea României pe glob numai prin coordonate mi se pare mai puțin practic, dacă vrei mai greu de înțeles, mai greu de reținut decât dacă mi înțelegi și-o leczi în alt chip. Mai întâi Româniea are o formă optocape ovală, și este situată de o parte și alta a paralelei de 45 grade. La jumătatea drumului dintre ecuator și polul nord, Munții Carpați, Dunărea și Marea Neagră pot fi văzute și se desălușesc în fața noastră ca o linie optică ovală, și este situată de o parte și alta a paralelei de 45 grade. La jumătatea drumului dintre ecuator și polul nord, Munții Carpați, Dunărea și Marea Neagră pot fi văzute și se desălușesc în fața noastră ca o linie optică ovală.

Carpații însemnă, cum am spus un mare geograf român, „una culturală dominantă a peninsulei balcanice”. O mare, o unitate care de munte, în jurul ei o unitate de depresiuni. Apoi un lucru de deosebit și mai apoi de mare, care se oprește în Dunărea și se întinde până la Marea Neagră.

O asemenea desălușire a reliefului țării determină economia și harta economică a țării. Căci munții Carpați au stat totdeauna sursa unei activități turistice, datorită diversității în frumusețea peisajului. Ei sînt sursa unei activități economice, care în anii aceștia a căpătat o dezvoltare nemaicunoscută în trecutul României. Să începem cu haina munților și apoi să intrăm în măruntaiele lor.

Haina de lucru și de sărbătoare a munților noștri este pădurea. Desigur aceasta acoperă nu numai munții, ci și unele dealuri și cîmpii, așa că peste 6 milioane două sute de mii de hectare din suprafața țării este acoperită de păduri.

Este aurul verde al țării noastre. În afara acestei bogății, pădurea găzduiește un fond de animale sălbatice de o mare varietate. Majestuoșii cerbi carpațini, iușile capre negre, urșii masivi și porcii mistreți, fazanii și cocoșii de munte, ca să nu-i pomenim decât pe

aceștia, populează pădurile noastre, chemînd în ele numeroși vînători autohtoni și de peste hotare.

Dar munții sînt ferestruți de nenumărate cursuri de apă, a căror potențial hidroenergetic a început să fie valorificat în anii de la Eliberare încoace. O nouă bogăție — cărbunele alb — energia hidroelectrică și-a făcut apariția în viața economică a țării, o dată cu construcția hidrocentralelor de pe Bistrița, de pe Argeș, de pe Dunărea, la Porțile de Fier. Amintesc aici versurile lui George Călinescu din cunoscuta lui poezie: „Eram bărbatul care-n singurătăți petrece”:

Mărețe fără seamăn sînt fluviile și marea,
Cîmpurile și cerul,
Dar mai săvrite-s metalele și sarea
Cărbunele și fierul.

În plinele lor zile Carpații cuprind și alte bogății, în principal minerele și zăcămintele terestre și subterane. Deosebit de interesantă este că și în aceste zone se observă o tendință de a se valorifica în ultimii ani prin valorificarea energiei. Să luăm ca exemplu mai ales în termostațiile de mare putere. Regiunea Oltenia, în ultimii doi ani s-a transformat, cu valea Motrului, într-un mare șantier, în perspectivă devenind principala producătoare de cărbune a țării. Energia termoelectrică împreună cu cea hidroelectrică a cunoscut în ultimii ani o dezvoltare rapidă, producția de energie electrică atîngînd la sfîrșitul anului trecut cifra de 18,5 miliarde kilowați/ore.

O creștere substanțială a cunoscut și industria oțelului, care și ea în principal își are sediul în cetatea Carpaților. La Hunedoara, unde se află cel mai important centru siderurgic al țării, creșterea producției de fontă și oțel poate fi înțeleasă numai cînd comparăm cifrele de producție ale ultimilor cincisprezece ani. Dacă întreaga producție de oțel a României era în 1965 de 3 milioane 300 tone, Uzinele de la Hunedoara produceau în anul 1950 doar 175 000 tone. Peste numai cinci ani producția de oțel a țării va atinge 6 milioane 300 tone. Un nou centru siderurgic îmbogățește în zilele noastre harta României; Galațiul va ocupa curînd locul întâi în producția de oțel a țării. Atunci vom rea-

liza o producție de oțel pe cap de locuitor mai mare de 18 ori față de 1938.

Dar brîul de dealuri de la poalele Carpaților cuprinde și el bogății, care valorificate în chip superior, au schimbat și ele fața multor regiuni ale țării. Petrolul — aurul negru cum i se mai spune —, sarea și gazul metan, au cunoscut și cunosc o industrializare care este una din mîndriile țării noastre. Așa a luat naștere noua industrie chimică a patriei noastre. Sînt regiuni în România, a căror industrie chimică era reprezentată de cifra zero sau aproape zero. Astăzi, combinatelor chimice de la Roznov, Săvinești, Borzești, Turnu-Măgurele, Craiova au făcut ca din producția industrială a regiunilor, din Moldova, spre a lua un singur exemplu, industria chimică să reprezinte aproape 24 la sută. Tot aici, în Moldova, se concretizează azi aproape 48 la sută din industria hîrtiei și celulozei.

Harta fizică a țării se schimbă, o dată cu modificările care au loc în geografia și economia. Suprafețele întregi de dealuri și terenuri alădădă neproductive sau slab productive îmbracă sărbătoreasca haină a viilor și livezilor.

Dacă producția totală de fructe a fost în medie în anii 1951—1955 de 590 mii de tone, în anul 1965 ea a reprezentat mai mult de dublul acestei cifre.

Modificările ce au loc pe harta fizică și economică a țării aduc cu sine modificări importante ale hărții demografice.

Să punem față în față două hărți reprezentînd populația în anii 1948 și 1964. Dacă în 1948 populația urbană număra 3 milioane 700 mii de orășeni, în 1965 numărul va ajunge la 6 417 000.

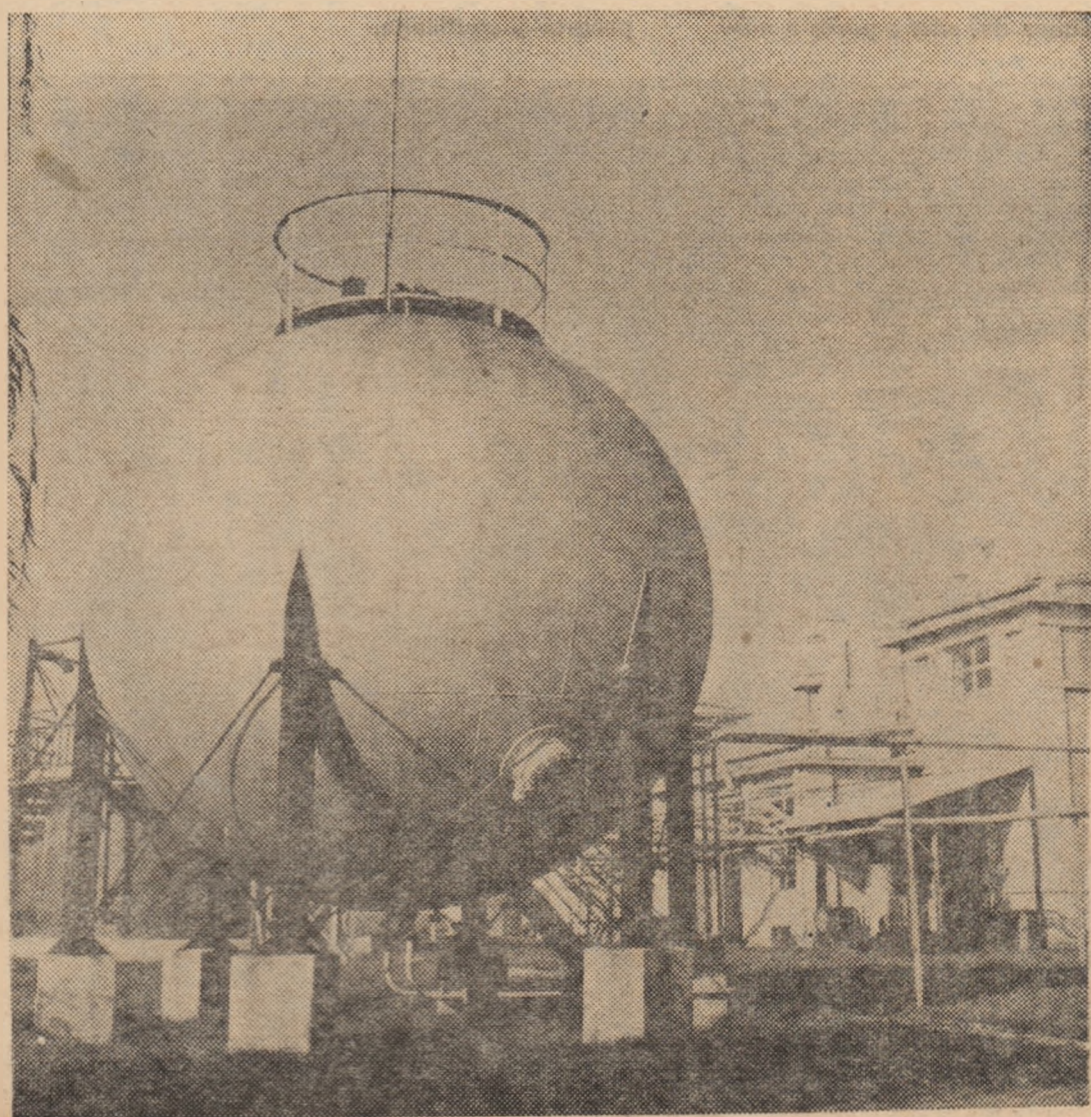
Dar harta aceasta a României din 1966 este o hartă care se schimbă și se va schimba în continuare.

Spuneam mai înainte că industria oțelului va atinge în 1970 o producție de 6 milioane 300 tone oțel, combinatul de la Galați preluînd locul de frunte în ansamblul acestei industrii. Schimbări importante vor avea loc la producția de energie electrică, în anul 1970 urmînd să se atingă cifra de 32—34 miliarde kw/h, iar în 1975 cifra de 55—60 miliarde kw/h; în acel an producția de energie din 1938 se va realiza în mai puțin de o săptămînă. Resursele de materii prime de care dispune România vor da posibilitate unei creșteri spectaculoase mai ales în industria chimică, în cadrul căreia în următorii cinci ani va avea loc o creștere de 2,3 ori.

Dunărea joacă un rol deosebit în economia României. Principala cale de transport fluvial va deveni în anii următori un mare furnizor de energie hidroelectrică, un rezervor uriaș de apă pentru lărgirea suprafețelor irigate. Delta ei feerică, imensă rezervație naturală pentru o faună aproape unică în lume a devenit izvorul unei bogății, stuful, care aștepta de milenii o valorificare inteligentă. Și aici geografia deltei capătă o nouă înfățișare.

La frumusețile naturale ale României, la coroana munților tapisați cu covorul de verdeață al pădurilor, la brîul de dealuri în care viile și livezile bogate de roadă se amestecă cu pădurile de sonde și cu arhitectura industrială a uzinelor, la cîmpurile de aur ale holdelor ce așteaptă an de an îmbrățișarea combinelor, oamenii din România adaugă an de an și zi de zi noi frumuseți, noi mărgăritare care fac ca harta României să se schimbe mereu, să se îmbogățească, să se coloreze mai frumos, să devină mai mîndră.

Constantin PRISNEA

Fabrica chimică de la Rîșnov, considerată un pionier al petrochimiei românești

OPINII despre țara noastră

„Partidul Comunist Român, guvernul și poporul român luptă împotriva politicii de agresiune și de război a imperialismului și au depus eforturi susținute, pentru apărarea păcii în Europa și în lumea întreagă. Partidul Comunist Român, guvernul și poporul român duc o luptă necontenită pentru apărarea independenței și suveranității României și pentru apărarea relațiilor dintre partidele frățesti și țările frățesti“.

CIU EN-LAI

președinte al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, premier al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze

„Deși Republica Socialistă România și Uniunea Birmană se află din punct de vedere geografic la mare distanță una de alta, deși ne deosebim prin tradițiile noastre culturale, relațiile dintre cele două țări ale noastre sînt strînse și, prin schimbul de idei și opinii, am dezvoltat prietenia și bunăvoința reciprocă. Republica Socialistă România se află angrenată, datorită hărniciei și curajului de neabătut al poporului său, în opera de extindere a industriei țării, de creștere a nivelului economic al națiunii și a nivelului de trai al poporului“.

NE WIN

președintele Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane

„Sînt fericit să constat că nu există diferențe între Turcia și România, care sînt situate în aceeași regiune și au legături istorice și tradiționale... Noi urmărim cu interes dezvoltarea economică, culturală și socială care are loc în țara dv. și ne bucurăm să constatăm că poporul român progresa pe calea prosperității, datorită succeselor realizate în domeniul industrial“.

SULEYMAN DEMIREL
președintele Consiliului de Miniștri al Turciei

„În cele câteva zile petrecute în țara dv., am avut ocazia să constat o vie activitate pentru răspîndirea științei, ca și o excelentă organizare în urmărirea progresului științific. M-a impresionat în mod deosebit faptul că oamenii de știință români sînt eliberați de grija problemelor administrative, bugetare și altele, putîndu-se consacra exclusiv studiului. Am apreciat faptul că academia dv. și Consiliul Național al Cercetării Științifice — în legătură directă cu guvernul — se preocupă de obținerea fondurilor necesare pentru desfășurarea activităților științifice, acoperă necesitățile implicate de noi ramuri tehnologice și promovează cu perseverență deschiderea unor noi zone de cercetare. Toate acestea reprezintă o bază foarte bună pentru înflorirea științei și tehnicii în România, precum constituie, în același timp, un mecanism adecvat pentru participarea țării dv. la ac-

tivitățile multilaterale pe plan internațional pe care le promovează U.N.E.S.C.O.“

RALPH ALVIN KRAUSE
directorul Departamentului pentru aplicarea științei la dezvoltare, din cadrul U.N.E.S.C.O.

„Străbătînd țara dv., de la sudul fierbinte la munții răcoroși, ne-am întîlnit cu poporul dv. harnic, patriot și ospitalier. Am admirat faptul că, pornind de la tradițiile bogate pe care le aveți, construiți o arhitectură nouă, modernă, elegantă și confortabilă.“

SIRI LEHMENEN
membră

a Parlamentului finlandez

„Legăturile tradiționale de prietenie dintre țările noastre — a subliniat canonicul Kir — s-au dezvoltat și se dezvoltă continuu spre satisfacția deplină a românilor și francezilor. Noi iubim memoria lui Brîncuși și a lui Enescu și admirăm eroii români care au căzut luptînd cu bărbăție și cavalerism alături de partizanii francezi. România are azi un drum luminos înaintea sa — și Franța privește cu emoție și satisfacție fiecare pas făcut cu succes înainte pentru o Românie fericită și bogată“.

Canonicul KIR

primarul orașului Dijon (Franța)

„Impunătoare pentru oaspeții străini, construcțiile industriale ale României de azi sînt cu atît mai impresionante pentru mine care, înainte de ultimul război, am fost martorul unei prea lente evoluții față de marile bogății ale țării și de capacitățile creatoare ale muncitorilor. S-a schimbat fundamental viața țaranilor scăpați din nevoile legate de dominația boierimii. Iar vasta construcție de locuințe, în orașe și la sate, spre a nu mai aminti miracolul de pe litoral, completează acest tablou care numai prin comparație dobîndește trăsături depline.“

JEAN THIBAUDET

profesor la Universitatea din Lyon (Franța)

„Am ținut să amintesc virtuțile acestui umanism realist și realizator“, care este de aici înainte credință și lege pentru U.N.E.S.C.O., în această țară, (România — n.n.) preocupată în egală măsură să păstreze tot ceea ce reprezintă bogăția istorică și posibilitățile viitoare ale personalității sale naționale, și să se achite de obligațiile sale față de comunitatea umană în perspectiva ei. Țara dv. se află angajată în mod activ, pe toate căile cooperării internaționale, începînd cu perspectivele cele mai apropiate, cum este colaborarea culturală balcanică, lansată în cadrul U.N.E.S.C.O. din inițiativa României și care a dat un exemplu remarcabil“.

RENÉ MAHEU

directorul general al U.N.E.S.C.O.

Referire la campania de înlăturare a analfabetismului de pe glob, inițiată de U.N.E.S.C.O. .

Palatul Christiansborg din Capitala Danemarcei

ÎNSEMNĂRI DANEZE PĂMÎNTURI ÎNTRE APE

Că Danemarca are o agricultură bine organizată nu este o noutate. Făcînd o călătorie în această țară compusă din 500 insule din care 100 sînt nelocuite, curiozitatea te îndeamnă să vezi ce au realizat, de ce s-a dus faima danezilor ca despre niște excelenți agricultori. Cum drumul cel mai potrivit pînă în această țară este cel cu avionul, încă înainte de a cobori pe sol și-ai și făcut o idee despre organizarea agriculturii. De sus, ai înaintea ochilor un pămînt parcelat. Vezi mari porțiuni unde casele sînt foarte risipite. Ele au în jurul lor suprafețe de teren, fiecare fiind o fermă productivă.

În economia Danemarcei, agricultura joacă rolul principal. Din 4 300 000 hectare cît măsoară suprafața cultivabilă a țării, 3 100 000 hectare, adică 74 la sută, este teren de cultură. Anual, suprafața cultivabilă se micșorează prin dezvoltarea industriei, a drumurilor și a construcțiilor cu caracter social și cultural, dar pe de altă parte se iau toate măsurile pentru a se recupera pierderile, scofîndu-se pămînturi noi de sub ape prin îndiguri și desecări. Este ușor de înțeles că agricultura constituie cel mai important sector al exportului danez, principalul izvor de venituri. Dintre produse, cele mai cerute în comerțul cu străinătatea sînt conservele de carne, produsele lactate, păsările. Între cumpărători, Anglia se află pe primul loc în special pentru slănină, 80 la sută din cantitatea exportată merge în această țară. Principalii clienți pentru produsele de carne sînt Italia și Germania federală. În fiecare an, Danemarca vinde peste două milioane de ouă de găină. Pentru informarea cititorilor, este interesant de arătat că 60 la sută din producția alimentară globală daneză ia calea exportului. Ținîndu-se seama de faptul că Danemarca are de înfruntat pe piață concurența altor furnizori, ea este preocupată în permanență de menținerea clientelei prin supravegherea calității produselor, printr-un mod plăcut de prezentare a lor etc., etc. O flotă apreciabilă nu are altă misiune decît să transporte mari cantități de produse alimentare. În scopul unei industrializări superioare a produselor agricole vegetale și animale, s-au creat diverse instituții cooperatiste.

Danemarca se prezintă ca o gospodărie bine îngrijită, cu culturi lucrate mecanic, cu crescătorii moderne, cu centre de cercetare științifică avînd rezultate remarcabile. În selecția animalelor, de pildă, au ajuns la exemplare cu caractere excepționale. Crescătorii, au „proiectat“ un tip porcîn deosebit de bogat în slănină. Avînd la bază tipul porcîn de nord, ei au creat așa-numitul porc cu linii aerodinamice, cu o greutate de 450-500 kg. La fel și în ceea ce privește vacile de lapte care, în medie, dau anual 4 300 litri de lapte, cu 180 kg materie grasă. Printr-o alimentație specială se plănuiește ca producția de lapte să mai crească cu încă o mie de kg. Și în ceea ce privește avicultura, danezii au ce prezenta. Ei pretind de la găini, și obțin, cîte 300 de ouă anual, unele ajungînd și la 312.

Demn de subliniat este faptul că pentru ameliorarea raselor de animale se organizează concursuri cu premii ce antrenează numeroși crescători. Unul dintre cele mai populare este cel de la Bellahøj, în Copenhaga, ce se ține de mai bine de trei decenii și care se bucură de o mare afluență de vizitatori din țară și din străinătate. Tot cu acest prilej, se organizează și o expoziție de mașini agricole. Expoziția de animale de la Bellahøj una din cele circa 125 ce se organizează an de an, se întinde pe un mare teren, avînd diverse pavilioane, numeroase adăposturi moderne pentru vitele aduse ca mostre, un imens loc pentru parcare automobilelor.

Ne-am ocupat în primul rînd de zootehnie deoarece din acest punct de vedere Danemarca se numără printre țările cele mai dezvoltate. Fără îndoială că și celelalte ramuri ale agriculturii se extind. Condițiile naturale favorizează dezvoltarea horticulturii, pomiculturii și floriculturii.

Pămîntul danez, așezat între ape, în calea vînturilor și ploilor, este din ce în ce mai înfloritor, căci mîna omului e harnică și schimbă totul, din temelie.

De pretutindeni

PENINSULA ARABICĂ SE DEPLASEAZĂ

Dr. A. S. Loughton din Anglia, care a participat la o expediție internațională indo-oceanică, consideră că Peninsula Arabică pluteste, îndepărtîndu-se de Africa, cu o viteză de 2 cm pe an. După Loughton, deriva Peninsulei Arabice s-ar fi început cu aproximativ 20 milioane de ani în urmă.

SERE-TURN

În Austria au fost construite sere-turn, avînd înălțimea în tre 40-50 m, iar diametrul de cîteva metri. Culturile în aceste sere se fac în vase așezate pe rafturi sau suspendate pe mai multe rînduri etajate, pe un fel de bandă rulantă, de la bază și pînă în virful serei. În felul acesta, toate plantele beneficiază de o mare cantitate de lumină în tot cursul zilei. Printr-un sistem de ridicare-coborîre, poziția plantelor poate fi modificată. Încălzirea serelor se face cu ajutorul aerotermelor, aerisirea printr-un curent de aer pompat în sus, iar irigația prin aspersiune, plantele trecînd prin fața unor duze instalate pe o conductă de metal sau material plastic.

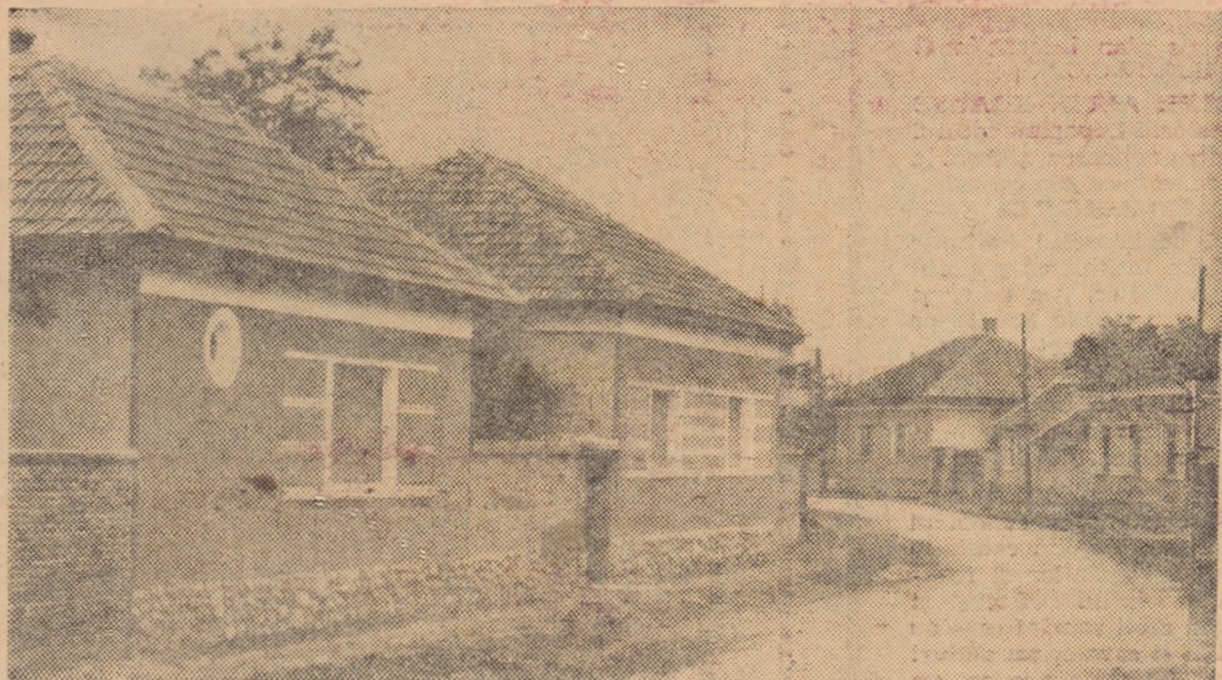

Ansamblul Operei Române la Atena

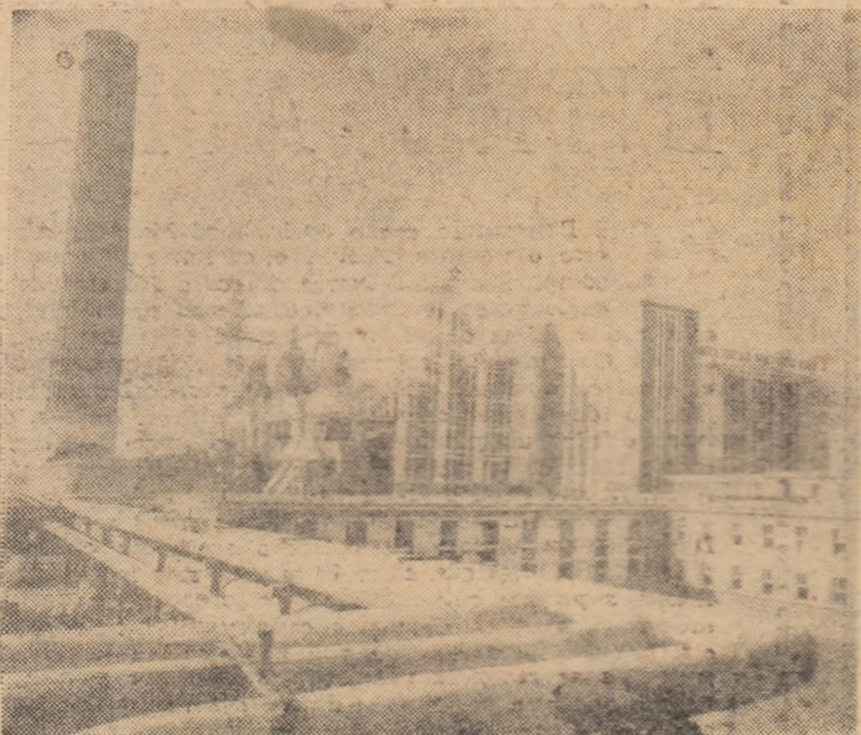

ȚARA MI-E MÎNDRĂ GRĂDINĂ

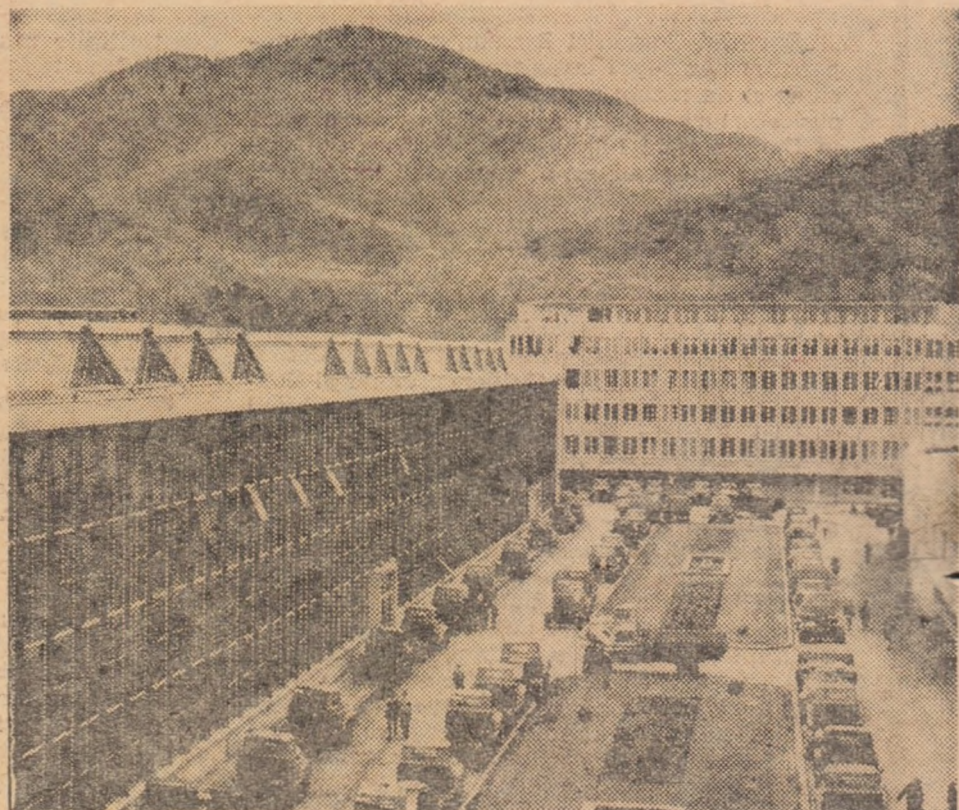

Case noi în satul Bors,
regiunea Crișana

Termocentrala de la
Brazi

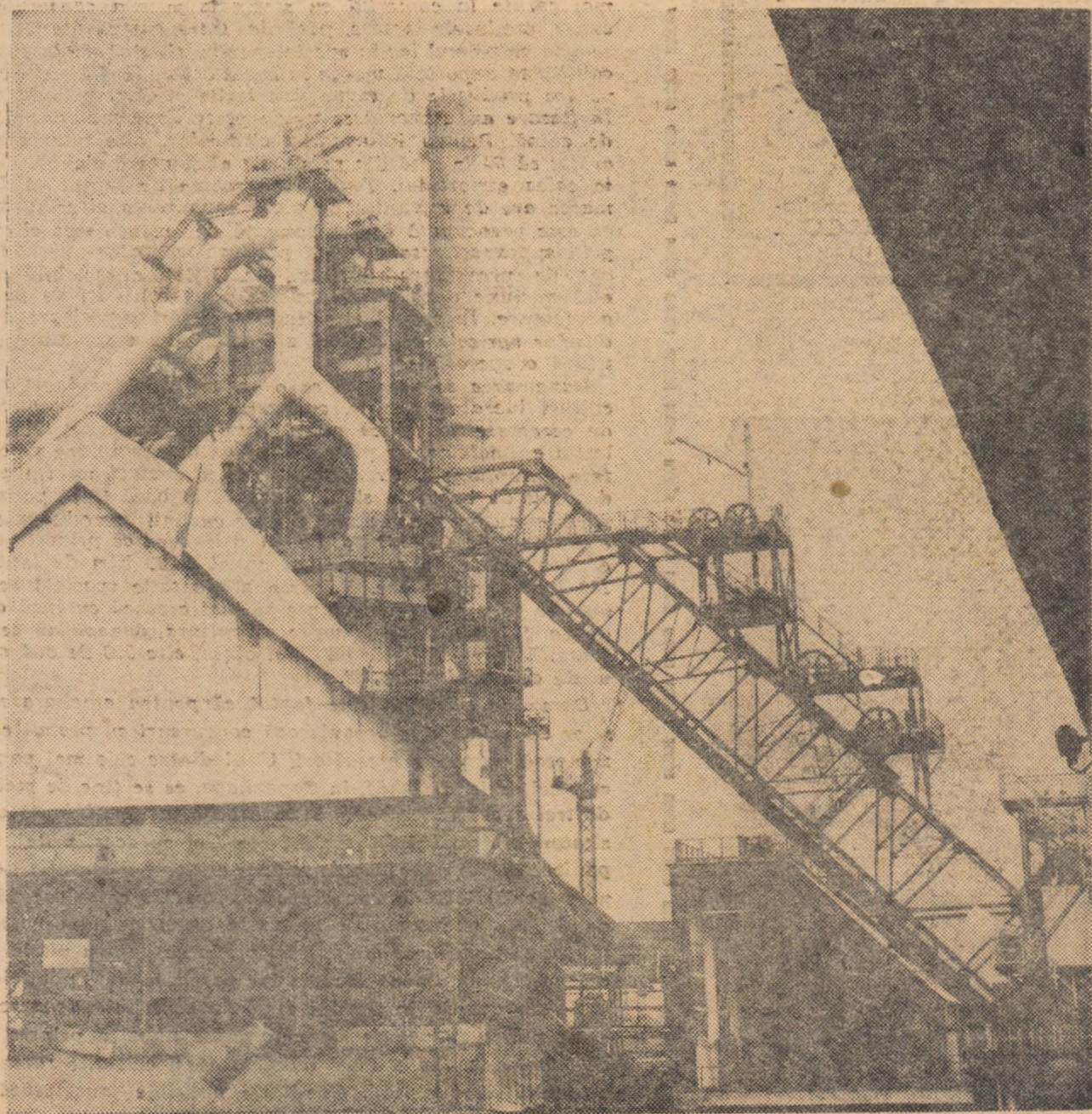
Furnalul nr. 8 care
va intra în curînd
în producție

Uzina Steagul Rosu
din Brașov

Nonna clădire a școlii
de 8 ani din comuna
Blăjeni, raionul Brad,
regiunea Hunedoara

Vedere panoramică
a unui nou cartier din
Craiova